

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ПРИВІТ

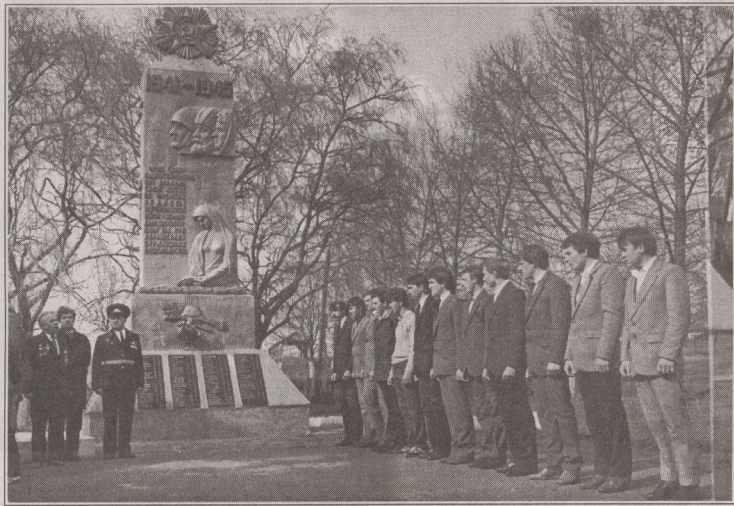
29 жовтня – дата, яка, вірогідно, пройде непоміченою багатьма засобами масової інформації. Про так звану «гермадськість» промовчу взагалі. 29 жовтня виповнюється 90 років з дня заснування комсомолу – комуністичної спілки молоді. Більше відома вона за аббревіатурою ВЛКСМ (Всеукраїнська комуністична спілка молоді), а у нас в Україні, пардон, в колишній Українській РСР – під «шифром» ЛКСМУ. Ну, старше покоління добре знайоме з комбінацією цих прописних літер. ВЛКСМ, ЛКСМУ разом з розкладом Радянського Союзу, луснули 1991-го року...

Чи варто сьогодні згадувати дату 29 жовтня? Мабуть, варто. Членами ВЛКСМ перебувала переважна частина молоді – громадян Радянського Союзу, які народилися включно до 1976 року. У комсомол приймали з 14 років. У 70-х, 80-х роках комсомольцями були майже всі поголовно. За виключенням учасників релігійних сект, юних зевів і просто характерних типів, на яких в радянські часи завжди дивились з підозрою.

Як це не коштуно для когось тепер звучить, але комсомольцями у свій час були і нинішній президент України, і нинішня прем'єрша (на рахунок Яценюка нічого не знаю), і теперішній головний пресидент на крило мера Рівного пан Василь (писали в газетах, що колись він очолював міських комсомольських дружинників, виволовав всліпкий схильний до морального розкладання «несвідомий елемент»).

Я теж був комсомольцем. Своєю часу навіть очолював найбільшу в районі області колгоспну комсомольську організацію. І для мене цей факт до сих пір залишається предметом внутрішньої гордості. Бо тоді я був молодим, і таким все сказано. Ніколи не цурається своєї комсомольської молодості. Все там було так, як треба. Молода душа працювала на всі оберті. А біля неї – всі життєво важливі органи (не тільки бюро і

комітети). Який ще період вашого життя може зрівнятися з тим, комсомольським? З тими роками врівнючої енергії, відчуття свого безсмертя й безодні першого кохання? Як би там не було, але комсомол для багатьох не став трясвиною, що засмоктувала благородні приви юних душ. В їх хаос він безумовно вносило так зване організуюче начало, яке до всього для багатьох дало змогу реалізувати свої здібності лідерів. Не дарма у 90-х роках, в числі найбільш успішних підприємців було немало колишніх комсомольських ватажків. Це ж саме стосується і політиків. Багато хто з них перші свої публічні промови виголошували саме на комсомольських зборах. А іншої нагоди «поцицеронитись» просто не існувало. Зате тепер існує повний плюралізм. І такі гранди комсомолу України як колишній перший секретар його ЦК Анатолій Матвієнко чи перший комсомолець Дніпропетровської області Сергій Тигілко, або інший дніпропетровський комсомольський гранд Олександр Турчинов перетворилися в зірки вітчизняного політикуму, що на його небосхилі час від часу спалахують. Причому на різних ідеологічних платформах. Отож, ніколи не слухайте суб'єктів, які говорять штампами, мовляв, комсомол – це прихвостень КПРС. За цією логікою три чверті українського парламенту – колишні прихвостні компартії. Однак їхня присутність у Верховній Раді свідчить про одне: комсомол їх дечому навчив. Отож не варто

Урочисті проводи юнаків в армію в с. Дерев'яне біля пам'ятника загиблим односельчанам.

лізувати. Але й слова з хорошої пісні теж не треба викидати. Так, були оті дебільні засідання бюро, на яких з комсомолу виганяли тих, хто вінчався в церкві. Було чимало формалізму, дутих цифр, запаморочення від «успіхів». Однак, якщо увести якусь уявну одиницю патріотизму, а почуття це у душі людини має постійне стабільне забарвлення, незалежно від того, патріотами чого ви є – візьму на себе сміливість стверджувати, що ми були більшими патріотами радянської держави, ніж нинішня молодь української. Ми були горді

шамкання бровастого генсека і дефіцити. Нас так виховали. Мало серед нас гнід і тепер.

Я хотів би помилитися в оцінці сучасної молоді. І все ж... Юнак, який не потрапив до лав Радянської Армії за станом здоров'я, абсолютно з того не радіє, вважаючи себе «неповноцінним». Між тим, хтось із «повноцінних» міг потрапити в Афганістан. Недавню один «афганець» на повному серйозі мені сказав: «Якби тоді в Афган не увели війська, там були б американці...». Я промовчав. До речі, про американців. Наркоманія існувала десь дуже далеко – в буржуазній Америці. Наркоманія існувала десь дуже далеко – в буржуазній Європі. Наркоманія існувала десь дуже далеко – в буржуазній Азії. Найбільшою проблемою для спортивних секцій була проблема спортивної форми, не вистачало на всіх спортивентарю. Бути першим в спортивних баталіях означало утвердити себе. В своїх очах. В очах твоєї дівчини (тоді на побаченнях ще читали вірші Сєніна і можна було козирнути іншими надбаннями власного інтелекту). Для завоювання серця прекрасної половини не обов'язково було мати «бавло» і «танку», а мати ще не вважались дотепом. Якщо не дурний – обов'язково вступили до інституту. Вчителі будуть безкоштовно. Стипендія, правда, малувата. Зате пляшка вина в гуртожитку за рубль дві на трюх. На закуску – плавлений сирок. Одроквення про сенс життя. З тебе, як із рогу достатку так і пре все, що знаєш про Вісоцького, ABBA, Rolling Stones, Pink Floyd, Boney M. Наприкінці ти вже починаєш говорити, що нібито щось ти мавши в популярному романі нобелівського лауреата Маркса «Сто років самотності». Незабутній бенкет! На вулиці, на стадіоні юнаки з дівчатами тоді ще не пили пиво і не били пляшок об бігові доріжки. Все моє село довго гомоніло, коли

траплялась серйозна дорожня пригода, гинула людина, в когось із городів вкрали картоплю («Ну, ще красти колгоспне – розумію, а це ж – людське!»). Байджух було мало. Нігілізм вважався пороком.

Комсомол серйозно займався організацією дозвілля молоді. Завдячуючи комсомольським путівкам хтось із нас тьпкы в юності і зміг побачити оту 1/8 суші, що іменувалась Радянським Союзом. Романтика. Запахи тайги в тумані. А ще – зароблю в будівельному студентському загоні тищу. Куплю у фарцовщиків свою «межу бажань» – джинсовий костюм, окуляри димчасті. І мамі дорогу оренбурзьку пухову хустину, про яку проникливо співала Зікіна. Хай тобі завжди буде тепло, мамо!

Трудове змагання, походи, злетні, фестивалі. Гордість за свою ядерну наддержаву, перед якою тремтить весь світ. Це ж круто, як говорить нинішня молодь. Омана? Так, безперечно. Але це зараз омана, фата-моргана. А тоді – стан душі. Ми гори можемо вернути...

Продуть десятиліття і плескають колишніх комсомольців останніх років історії ВЛКСМ вимре, як динозаври. Все тече, все змінюється. Та чогось у принципі подібного виховання сучасної молоді поки що так у нас і не з'явилось. Місце дівчої молодіжної організації заповнюється чимось іншим. Чим – читач знає і без мене.

Іншого минулого у нас не буде. А тому і про таку дату, як ювілей комсомолу, згадати варто. Отож, колишній спілчанин, – всім комсомольським привіт!

Віктор ПАРФЕНЮК, колишній секретар комітету комсомолу колгоспу «Зоря комунізму» в 1983-1985 рр.
Фото А.ПОПЛАВСЬКОГО.

важливі органи (не тільки бюро і комітети). Який ще період вашого життя може зрівнятися з тим, комсомольським? З тими роками врівнючої енергії, відчуття свого безсмертя й безодні першого кохання? Як би там не було, але комсомол для багатьох не став трясвиною, що засмоктувала благородні приви юних душ. В їх хаос він безумовно вносило так зване організуюче начало, яке до всього для багатьох дало змогу реалізувати свої здібності лідерів. Не дарма у 90-х роках, в числі найбільш успішних підприємців було немало колишніх комсомольських ватажків. Це ж саме стосується і політиків. Багато хто з них перші свої публічні промови виголошували саме на комсомольських зборах. А іншої нагоди «поцицеронитись» просто не існувало. Зате тепер існує повний плюралізм. І такі гранди комсомолу України як колишній перший секретар його ЦК Анатолій Матвієнко чи перший комсомолець Дніпропетровської області Сергій Тигілко, або інший дніпропетровський комсомольський гранд Олександр Турчинов перетворилися в зірки вітчизняного політикуму, що на його небосхилі час від часу спалахують. Причому на різних ідеологічних платформах. Отож, ніколи не слухайте суб'єктів, які говорять штампами, мовляв, комсомол – це прихвостень КПРС. За цією логікою три чверті українського парламенту – колишні прихвостні компартії. Однак їхня присутність у Верховній Раді свідчить про одне: комсомол їх дечому навчив. Отож не варто

Сандружина колгоспу «Зоря комунізму» на районних змаганнях санітарних дружин. 1985р.

важливі органи (не тільки бюро і комітети). Який ще період вашого життя може зрівнятися з тим, комсомольським? З тими роками врівнючої енергії, відчуття свого безсмертя й безодні першого кохання? Як би там не було, але комсомол для багатьох не став трясвиною, що засмоктувала благородні приви юних душ. В їх хаос він безумовно вносило так зване організуюче начало, яке до всього для багатьох дало змогу реалізувати свої здібності лідерів. Не дарма у 90-х роках, в числі найбільш успішних підприємців було немало колишніх комсомольських ватажків. Це ж саме стосується і політиків. Багато хто з них перші свої публічні промови виголошували саме на комсомольських зборах. А іншої нагоди «поцицеронитись» просто не існувало. Зате тепер існує повний плюралізм. І такі гранди комсомолу України як колишній перший секретар його ЦК Анатолій Матвієнко чи перший комсомолець Дніпропетровської області Сергій Тигілко, або інший дніпропетровський комсомольський гранд Олександр Турчинов перетворилися в зірки вітчизняного політикуму, що на його небосхилі час від часу спалахують. Причому на різних ідеологічних платформах. Отож, ніколи не слухайте суб'єктів, які говорять штампами, мовляв, комсомол – це прихвостень КПРС. За цією логікою три чверті українського парламенту – колишні прихвостні компартії. Однак їхня присутність у Верховній Раді свідчить про одне: комсомол їх дечому навчив. Отож не варто

лізувати. Але й слова з хорошої пісні теж не треба викидати. Так, були оті дебільні засідання бюро, на яких з комсомолу виганяли тих, хто вінчався в церкві. Було чимало формалізму, дутих цифр, запаморочення від «успіхів». Однак, якщо увести якусь уявну одиницю патріотизму, а почуття це у душі людини має постійне стабільне забарвлення, незалежно від того, патріотами чого ви є – візьму на себе сміливість стверджувати, що ми були більшими патріотами радянської держави, ніж нинішня молодь української. Ми були горді

шамкання бровастого генсека і дефіцити. Нас так виховали. Мало серед нас гнід і тепер.